

Stádo bílejch koní

Komunál

když poprvé zazněl tvůj křik už tenkrát já tam stál když ses bál chtěl jsi vždycky říct, že tvůj kůň běží pořád dál. Když ses poprvé nadech, já tvou mámu objímal to stádo bílejch koní už venku čeká a hřívy vlajou dál. Dám ti ruku svou stiskni ji pevně dlaní tvou ten příběh co ti vyprávím už není o nás dvou každá cesta má svůj cíl a ten můj se přiblížil tak ať koňům hřívy vlajou jako tenkrát když jsem žil. Už přichází ten můj čas kdy doznějí mé zvony dej koně zapřahat snad kočím budeš ty. Dám ti ruku svou stiskni ji pevně dlaní tvou ten příběh co ti vyprávím už není o nás dvou každá cesta má svůj cíl a ten můj se přiblížil tak ať koňům hřívy vlajou jako tenkrát když jsem žil. Běž tam kam budeš chtít jenom nechtěj zastavit, dokud budu vnímat vítr vím že ještě budu žít. Ale jedno bych si přál abys věděl, že bych dal všechno za to kdybych mohl ti znovu stisknout dlaň